TEMA D'INTERÈS: BRONQUIOLITIS

En els pulmons, els bronquis es ramifiquen en conductes cada vegada més petits i acaben formant els bronquíols, que condueixen a petites bosses plenes d'aire, que són els alvèols. Els bronquíols són els que s'encarreguen de transportar l'oxigen des dels bronquis fins als alvèols.

La inflamació dels bronquíols o bronquiolitis, provoca que es formin mocs, amb la conseqüència de que l'aire té dificultats per entrar i sortir dels pulmons. Normalment, aquesta inflamació és deguda a una infecció viral, que se sol donar entre els mesos de novembre a març.

Aquesta infecció pot estar provocada per diversos virus, el més freqüent dels quals és el virus respiratori sincitial, que és la primera causa d'hospitalització en nens menors de dos anys. Aquesta infecció també pot ser deguda al virus de la grip o del refredat comú.

Aquesta malaltia la pateixen sobretot els nens i nenes durant els primers mesos de vida, ja que el sistema pulmonar i immunitari no està encara del tot desenvolupat, factor que facilita que hi hagi aquesta infecció.

És més habitual en infants que tenen contacte amb altres nens (a l'escola bressol o amb germans), ja que aquest virus es transmet a través de l'expulsió de gotetes al tossir o esternudar, o al estar en contacte amb objectes contaminats amb el virus.

Els primers dies els ***símptomes*** de la malaltia són com un refredat comú, amb congestió nasal, tos seca i febre.

Amb el pas dels dies, la simptomatologia de vies altes passa a ser de vies baixes amb tos, que pot ser intensa. També augmenta el treball respiratori i hi ha dificultat per menjar. Pot ser que hi hagi febre, que no serà molt alta.

El tractament ambulatori que s'ha de seguir per curar la bronquiolitis no contempla xarops per la tos, ni mucolítics, ni antibiòtics (només seran necessaris si hi ha alguna complicació, com una sobreinfecció bacteriana). Es recomana fer rentats freqüents del nas amb sèrum fisiològic, mantenir l'infant hidratat, i si té febre administrar un medicament antipirètic.

És molt habitual utilitzar broncodilatadors (tipus salbutamol) per tractar aquesta malaltia. Els broncodilatadors relaxen i obren les vies respiratòries, però en infants menors de 12 mesos, aquesta medicació no millora el nivell d'oxigen a la sang, no s'han d'utilitzar.

També s'ha de tenir present que aquests broncodilatadors provoquen efectes secundaris: taquicàrdia, tremolors i irritabilitat.

Si l'estat de la persones empitjora i aquesta sofreix apnea, cianosi, saturació d'oxigen inferior al 92% i afectació de l'estat general, es derivarà la persona a l'hospital. En aquest cas, el tractament hospitalari serà oxigenoteràpia per la dificultat respiratòria i l'administració de líquids via intravenosa, per prevenir la deshidratació.

Prevenció

Al igual que en totes les malalties que es transmeten per via aèria, les mesures de prevenció són:

- Rentar-se sovint les mans
- Tapar-se la boca i el nas al tossir i esternudar
- Evitar que l'infant estigui en contacte amb persones que tinguin símptomes respiratoris o febre
- Evitar compartir biberons o xumets
- No exposar l'infant al fum del tabac
- Ventilar bé la casa